

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 98/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti SPRAVBYT, s. r. o., Hurbanova 666/18, Bardejov, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Jozefom Sotolárom, PhD., Advokátska kancelária, Južná trieda 1, Košice, pre namietané porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 149/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti SPRAVBYT, s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti SPRAVBYT, s. r. o., Hurbanova 666/18, Bardejov (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 149/2008 (ďalej len „namietané konanie“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla, že v konaní trvajúcim 8 rokov sa uskutočnilo jediné hlavné pojednávanie (16. apríla 2009). K nariadeniu termínu pojednávania došlo po viac ako 12 mesiacoch od podania žaloby. Toto pojednávanie je jediným pojednávaním, na ktorom sa okresný súd zaoberal skutkovými okolnosťami veci.

Okresný súd 19. novembra 2009 prerušil konanie na účely rozhodnutia predbežnej otázky, ktorá bola podľa neho nevyhnutná na rozhodnutie predmetnej veci. Otázka bola predmetom prebiehajúceho konania na tom istom okresnom súde pod sp. zn. 4 C 4/2007. Išlo o otázku platnosti zmlúv o výkone správy a platnosti výpovede zo zmluvy o výkone správy. Konanie vo veci sp. zn. 4 C 4/2007 bolo právoplatne skončené 14. apríla 2011.

Po právoplatnom skončení konania vo veci sp. zn. 4 C 4/2007 nedošlo ku krokom, ktoré by mali prispieť k zisteniu stavu a k rozhodnutiu vo veci. Činnosť okresného súdu spočívala v rozhodovaní a reagovaní na podanie sťažovateľky z 24. augusta 2012, ktorým sťažovateľka navrhovala vstup ďalšieho účastníka do konania, a na podanie z 27. novembra 2012, ktorým sťažovateľka navrhovala spojenie vecí.

Od uznesenia o zamietnutí návrhu na spojenie vecí zo 7. januára 2013 až do septembra 2013 okresný súd vo veci nekonal a nepostupoval tak, aby vo veci rozhodol.

Okresný súd 19. septembra 2013 na návrh sťažovateľky zo 16. septembra 2013 rozhodol o prerušení konania do času právoplatného rozhodnutia vo veci sp. zn. 7 C 193/2013 vedeného pred okresným súdom. Predmetom konania vo veci sp. zn. 7 C 193/2013 je otázka, ktorá môže mať význam aj pre rozhodnutie v predmetnej veci, kto je správcom obytného bloku.

Ďalšie kroky okresný súd uskutočnil až v roku 2015, keď vyzval účastníkov konania na predloženie návrhov na ďalšie dokazovanie.

Z popísaného priebehu namietaného konania sťažovateľka vyvodila, že „konanie pred okresným súdom je poznačené roztrieštenosťou a nesústreďenosťou“. Navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn.: 7C/149/2008 porušil právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bardejov sa v konaní vedenom pod sp. zn.: 7C/149/2008 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 9.000 eur, ktoré mu je Okresný súd Bardejov povinný vyplatiť v lehote do 2 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 363,79,- €... k rukám právneho zástupcu JUDr. Jozefa Sotolára, PhD.,... a to na účet advokáta vo VÚB Košice - mesto,... do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Preto ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (m. m. I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Sťažovateľka v petite sťažnosti uviedla, že jej základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru okresný súd porušuje v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 149/2008.

V rámci prípravy na predbežné prerokovanie sťažnosti si ústavný súd z okresného súdu vyžiadal spisový materiál v sťažovateľkou namietanom konaní.

Okresný súd v podaní doručenom ústavnému súdu 19. januára 2017 oznámil, že *čo sa týka žiadaného spisu sp. zn. 7 C 149/2008, „udáva, že spis takejto spisovej značky nevedie“*.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, pričom je potrebné ich konkretizovať nielen právne označením článkov ústavy alebo inej medzinárodnej zmluvy, ale aj skutkovo.

Sťažnosť sťažovateľky neobsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), petit sťažnosti nie je vykonateľný.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (osobitne v situácii, ak sťažovateľka doručila v obdobných veciach viacero podaní). Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Pretože sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, má nevykonateľný petit, ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017